

Skånska visor & andra texter

Stiftelsen Skånsk Framtids samlingar

Sånger om Skåneland

Skånsk kärleksvisa

Skillingtryck från 1860-talet.

Ja, Karna hon e min för de ja tycker om na
hon e så snäll mod mej, men arger emod somma.
Hon har en mong så stor o rö som kössebär,
o när ja kösser na så sir de smack så här.

O yen har hon to så gruveligen fina
di kunna glo så stort o som to talgljus skina.
Uppå sin vide hals en djädrans kluns hon bär
o som ett hjärta gjort - å silver visst den är.

På kistebonn hon har to dyner o en puda
o så en blommed dug o så en liden gryda,
o så en psalmebog, den ja har skreved på
den dan hon skulle fram på körkegåled stå.

O ja en klocka har me dubbela boetter
den byter ja ej bort - me den ja går o sprätter.
En fyradaler visst i urnøjelen där är
o ingen dräng i byn en sådan prydnad bär.

O om nu Karna vill blott hålla sig beskedlig
så tar ja lysning ud, o de bler te mikeli.
O sen vi leva skall i nöckerhet o lust
i alla våra dar te livets sista pust.

